

brister det selvfølgelig. Det synes desværre ogsaa at være saaledes — jeg ved ikke, hvor tidt det er Tilfældet, men jeg synes, man ser adskillige Eksempler derpaa —, at naar Manden naar op i en højere Stilling fra en jævn Begyndelse eller hurtig har tjent stor Rigdom, er den Kone ikke god nok, der fra først af har delt hans smaa Kaar; saa lader han sig skille fra hende. Det er troløst og vidner i Virkeligheden om en lav Karakter. Jeg stiller altsaa som Betingelse for et lykkeligt Ægteskab, at der er levnet et rent Ungdomsliv, saa at intet stygt Minde staa i Vejen for fuld Hengivelse og fuldt og sandt Kendskab til hinandens Fortid og Forstaaelse af, at det gælder om ikke at stille Fordringer til hinanden, men derimod at have Villie til at tjene hinanden.

Jeg har nu talt — nogle vil maaske mene noget strenge Ord — til Mændene, men jeg har ogsaa et Par Ord til Kvinderne. I al Almindelighed vil jeg mene, at et ret tidligt Ægteskab er heldigt. Hvad forstaaer man saa ved et ret tidligt Ægteskab? Ja, i den Henseende vil jeg nævne 25 Aar for Manden og 20 Aar for Kvinden som Norm. Men der maa da stilles det Krav til Kvinden, at hun vil gaa ind til beskedne økonomiske Kaar med den Mand, hun elsker, og at hun har uddannet sig til at fylde sin Plads som Hustru og Moder. Med fuld Ret har Kvinden krævet, og med god Villie har hun faaet lige kommunal og politisk Valgret med Manden. Men hun har faaet det som Kvinde, det er som Kvinde, Samfundet gav hende denne Ret, og det har Krav til hende: hun skal opfylde sin første og vigtigste Bestemmelse, det, hun er bestemt til fra Skaberens Haand, at være Hustru og Moder. Hun skal altid først og fremmest uddannes dertil. Ved Siden af den Kærlighed og Forstaaelse, der jo skal bære det hele i Ægteskabet, har det sin store Betydning, at hun med smaa Midler forstaaer at skabe et hyggeligt Hjem, et Hjem, som hendes Mand glad tyer til, hvor han kan hvile ud, og hvor der er et Fristed for ham i al Verdens Kamp og Strid, som han maa staa i i sin Gerning. At skabe et saadant Hjem er den naturlige Kvindes første Ønske og hendes Lykke, og det bør være det. Men hvor bærer de Forældre sig forkert ad, som lader deres unge Døtre sidde paa et Kontor eller staa i en Butik eller lignende, saa snart de kan komme til det efter deres Konfirmation, eller ogsaa tage Plads paa en Fabrik! Nej, de skulde alle have Plads som Tje-

nestepiger — det har jo nu det pæne Navn Husassistent, og det er jo meget fint. Naar de fik en saadan Plads, lærte de gratis, hvad de skal kunne, naar de bliver gift. Man siger, at der er mange daarlige Husmødre. Det er der vistnok, men hvorfor? Fordi de ikke har lært noget ordentligt Husvæsen i deres Ungdom. Forstandige og gode Husmødre, som de alle burde være, men vel ikke er, bør tage deres Tjenestepiger ind i deres Hjem, som vi gør det ude paa Landet; saa blev de unge Husmødre langt dygtigere, og det vilde være til Gavn for Ægteskabet. Jeg overser ikke, at der, hvad Statistikken viser, er flere Kvinder i Landet end Mænd, saa at ikke alle kan blive gift, men de, som ikke bliver gift og derfor skal tage fat paa et eller andet Arbejde og blive selverhvervende Kvinder, vil i Almindelighed kunne naa at gøre det, efter at de har gennemgaaet det Kursus, jeg har talt om, og gjort sig skikkede til at være Husmødre.

Det, man i formueretlig Henseende vil naa ved dette Lovforslag, er det, som praktiseres i de gode Ægteskaber. Der er der ikke Tale om — jeg tænker her paa Landboforhold —, at Konens Bidrag til Hjemmet regnes for mindre værd eller mindre betydningsfuldt end Mandens, men hendes Arbejde er ganske vist ogsaa meget stort. Der afgøres alt ved Forhandling, og der er nogen Sandhed i det, som er sagt med en vis Humor, at Konen faar næsten altid sin Villie. Det gør hun. En Bestemmelse skal jeg lige nævne. Jeg er en Tilhænger af den valgrie Ægteforening, fordi det store Tal vil foretrække denne, og det vil have sine Vanskeligheder baade at finde passende Giftefogder i hver Kommune og navnlig at finde et egnet og tilstrækkelig sømmeligt Lokale. Men lad hver faa Lov at gøre dette, som han vil, lad dem, som har Lyst, søge Kirken, og lad de andre blive gift paa anden Maade. Hvor Ægteskabet stiftes paa Beregning, er Grundlaget skævt fra Begyndelsen af. Der spørges om Love, om Kontrakter og der gælder det at sikre sig en Medraaden i alt, saa at det hele paa Forhaand er lagt til Rette. Og hvad er det lagt til Rette paa? Det er lagt til Rette paa Skilsmisse. Jeg tror, som det er fremført af flere Talere, at Adgang til Skilsmisse gøres noget for let efter Lovforlaget, men jeg vil dog tilføje, at jeg ikke finder det rigtigt, at Manden, som det hidtil har været Tilfældet, har Eneraadighed